

РЕШЕНИЕ

№ 2660

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **53** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.3 вр.чл.75, ал.1 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Делото е образувано по жалба на М. А., Гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], против Решение №19166/30.11.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението се оспорва като незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения. С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното решение и върне преписката за ново разглеждане и произнасяне от административния орган.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от А. и упълномощения от нея процесуален представител, адв. К. С., АК С..

Ответната страна, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

СГП, уведомени, неи изпращат представител.

От фактическа страна.

Подадена е молба за предоставяне на статут, вх. № РД 09-4819 от 21.12.2022 г. на РПЦ - С. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) от М. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], А., гражданин на А., вероизповедание: християнин-протестант, семейно положение:

неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на представен национален паспорт и карта за самоличност. В полза на производството е представена и турска карта за пребиваване.

От твърденията на чужденеца става ясно, че той е напуснал А. на 17.08.2021 г. легално със самолет за Турция, където останал няколко месеца. Според думите му на 09.12.2022 г. направил опит да премине през територията на Република България с влак и с фалшив белгийски документ. Заявява, че бил задържан от българските гранични власти още на българската граница.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с криминални проблеми. В хода на проведеното интервю, той е посочил, че в страната си на произход работел за един офицер от армия, по-точно бил негово подставено лице в търговията с различни стоки. Разказва, че въпросният офицер му давал негова стока на по-ниска цена, като по този начин позволявал на кандидата да я препродава и да има и той печалба. Парите от продажбата на стоката, кандидатът превеждал по сметка на офицера. Според думите на кандидата през месец ноември 2020 г. той бил нападат от въоръжени бандити в дома си, които го обрели, като по този начин взели и парите на офицера. Молителят се обърнал за помощ към баща си който го посъветвал да разкаже всичко на своя работодател, също така баща му дал 6000 долара, а молителят прибавил от себе си 4000 долара и така успял да върне половната пари на офицера. Но същевременно въпросният офицер настоявал да получи и останалата половина от парите, като дал срок на чужденеца да върне парите, но той не успял да го направи, след което получил смъртна заплаха. Същевременно анголският гражданин се явил в съда за да дава показания по извършеното нападение над него. Заявява, че няколко дни по-късно бандитите които го били ограбили били освободени и тогава молителят разбрал, че животът му бил в риск. Разказал всичко на баща си който го посъветвал да напусне страната, още повече след като не успял да върне парите на офицера в дадения му срок. С помощта на свой приятел от К. заминал за Турция. Твърди, че не е арестуван или задържан и осъждан.

Извършеният анализ на твърденията на кандидата в хода на интервюто, дали основание на административния орган да приеме, че в конкретния случай се касае за проблеми от криминален характер, и като такива те не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Както става ясно от думите му нито преди задържането му, нито след това „бандитите“ не са отправяли заплахи спрямо него. „Желанието“ на кандидата да получи закрила в Република България е показателно и от действията му при преминаването на българската граница. Чужденецът не само не е заявил на българските гранични власти, че желае да подаде молба за закрила, нещо повече, той е направил опит да премине през страната ни с фалшиви белгийски документи.

С оспореното по делото решение No 19166/30.11.2023г. на председателя на ДАБ, е разгледана така подадената молба за международна закрила с вх. No РД09-4819/21.12.2022г. от М. А.. Органът по подробно изложени мотиви от правно и фактическо естество е формирал извод, че не е налице никое от основанията по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито по чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

От правна страна.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е от дата 19.12.2023г., а оспореното решение е

връчено на дата 12.12.2023 г., с оглед на което жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството и при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Кандидатът за закрила е информиран при започването на производството за правата си, писмено е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молбите за закрила, включително за организациите, към които може да се обърне за съдействие. Назначен е преводач, спазено е изискването на чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл.58, ал.7 от ЗУБ, е поискано и получено становището на ДАНС.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ - председателя на ДАБ, спазена е предвидената в закона форма, актът съдържа всички изискуеми реквизити, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ и АПК.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че в решението не са обсъдени причини за напускане на страната по произход или за непроизнасяне в мотивите му по относими въпроси или неизясняване на относими факти и обстоятелства.

Оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и целта на закона. При така изложеното за заявеното на интервюто и пред съда, при сравнение с обсъдените и взети предвид обстоятелства от бежанската история в оспореното решение, то съдът констатира, че няма изкривяване на бежанската история, фактите са взети правилно предвид. В тази връзка съдът съобрази, че в оспореното решение е анализиран въпросът с дължимостта на парична сума от страна на А. и последвалите от това действия на трети лица, за които същия в с.з. представи и писмени доказателства. Действително, както е приел и административния орган в това свое решение се касае за криминални проблеми, които не попадат в хипотезата на случаите при които съгласно ЗУБ може да получи хуманитарен статут. В този смисъл правилно е приетото в оспореното решение, че към молбите за закрила са относими причините за напускането на страната по произход въз основа на заявленията на проведените интервюта, както и, че представената бежанска история е съобразно изложените в проведеното интервю с бежанеца факти е неотнормима към основанията за преследване по чл.8, ал.1 ЗУБ, или другите хипотези по чл.8, ал.2-5 ЗУБ - за риск от бъдещо преследване, както и за ситуацията на страната и по произход или за личното положение на молителките, относими към предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Легална дефиниция за понятието „преследване“ по смисъла на закона е дадена в чл.8, ал.4 и ал.5 на ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки

по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, отказ на съдебна защита, непропорционално или дискриминационно наказателно преследване или наказания. Необходимо е преследването да е характерно не изобщо за страната, а да е било насочено към конкретното лице, търсещо закрила. Нито един от посочените елементи, относими към понятието преследване не се установява в конкретния случай на гражданина на А..

Липсват и законоустановените изисквания за предоставянето на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, тъй като за молителя няма опасност от тежки посегателства смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ и няма безогледно насилие поради въоръжен конфликт по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. В изложената бежанска история молителят няма факти и обстоятелства, които попадат в някоя от хипотезите на чл.9, ал.1 от ЗУБ, съответно няма данни за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликти.

Справката за А. сочи, че се касае за страна, в която се установяват случаи на неспазване на човешките права. За молителя няма данни лично да е бил застрашен от каквото и да е посегателство на правата му. Цялостната обстановка в страната не може да се определи като въоръжен конфликт, нито като безогледно насилие спрямо цивилното население. Решението е съобразено и с решение от 17 февруари 2009 г. на Съда в Л. по дело No C-465/07, във връзка с чл. 2, б. "д" от Директива 2004/83/ЕО, съответни на чл.9, ал., т.3 ЗУБ, съгласно което силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т.39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид, че в представената бежанска история няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на А., за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в А. следва да е изключително, каквото видно от цитираната в административния акт информация за обстановката там, то не е.

При тези данни за относимите факти и обстоятелства към молбата за закрила на А., установени и към датата на устните състезания по делото, съдът преценява жалбата за неоснователна, а приетото в оспореното решение за правилно и обосновано. Не се установиха предвидени в закона основания, относими към предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут по ЗУБ, които изводи в оспореното решение не се опровергани в хода на съдебното производство и поради това са правилни.

По изложените съображения, оспорването е неоснователно, липсват основания по чл.146 от АПК, обуславящи отмяната на оспореното решение.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А., Гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], против Решение No19166/30.11.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: